

N:o 178.

Af herr A. P. Danielson, om beviljande af ett ordinarie förslagsanslag af högst 15,000 kronor för utgifvande af en tidning för legala tillkännagifvanden m. m.

Under åberopande af de skäl som äro anförda i den af mig vid 1888 års riksdag under n:o 171 afgifna motion och Andra Kammarens fjärde tillfälliga utskotts vid samma riksdag deröfver afgifna sakrika tillstyrkande utlåtande som blef af kammaren bifallet, får jag härmed vördsamt anhålla att Riksdagen ville besluta:

att på ordinarie stat för 1891 bevilja ett förslagsanslag af högst 15,000 kronor, att uppföras under 2:dra hufvudtiteln, eller på 6:te eller 8:de hufvudtitlarne om Riksdagen finner det på någondera af dem vara mera lämpligt, och ställas till Kongl. Maj:ts förfogande för att, sedan det med utgifvaren af Post- och Inrikes tidningar upprättade eller nu gällande kontrakt blifvit med första möjliga uppsagdt och upphört att gälla, anordna att en tidning, afsedd att upptaga vissa meddelanden från regeringen och alla legala tillkännagifvanden såväl af embetsmyndigheter som enskilde i de fall, då sådana enligt lag och författningar måste sålunda offentliggöras jemte andra kungörelser och annonser, skall under statsmyndighets kontroll utgifvas och ut-

delas till embetsverk, myndigheter och rikets kommuner och jemväl finnas att tillgå genom prenumeration och försäljning, samt så ordnad, att deri upptagna tillkännagifvanden och annonser med lätthet må kunna i sina olika grupper igenfinnas.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 27 januari 1890.

A. P. Danielson.

N:o 179.

Af herr A. M. Lundberg, om antagande af ett förklarande rörande tillämpningen af Kongl. Maj:ts proposition n:o 4 ang. ändrad lydelse i vissa delar af värnpligtslagen den 5 juni 1885.

När värnpligtslagen år 1885 antogs, funnos af Riksdagens ledamöter säkerligen många, som trodde, att den icke skulle komma att medföra retroaktiv verkan genom tillämpning i afseende å de personer, hvilka, vid det lagen trädde i kraft, redan enligt förut gällande författning fullgjort sin beväringsskyldighet; och får jag värdsamt föreslå, att, såvida Kongl. Maj:ts proposition angående ändrad lydelse af 1, 3, 6, 27, 34 och 52 §§ i värnpligtslagen den 5 juni 1885 af Riksdagen godkännes, måtte i sammanhang dermed förklaras, att samma förändringar icke afse dem, som före innevarande års slut inträdt i beväringssåldern eller fyllt tjuguett år.

Stockholm den 27 januari 1890.

A. M. Lundberg.
